

§ 87.

Den offentlige Anklager og den, hvis Bopæl skal undersøges, maae, saavidt skee kan, være tilstede. Vil eller kan Bedkommende ikke være tilstede, eller anseer Dommeren det for farligt, at f. Ex. den, der er sigtet for en Forbrydelse, tages fra Fængslet, da medtager Dommeren een eller flere paalidelige Mænd af Huusbeboere eller Naboer til at overvære Forretningen.

§ 88.

Negter Beboeren eller Eieren efter Opfordring at aabne ydre eller indre Døre i et Huus, hvor Undersøgelsen skal foregaae, kan den, der foretager den, med Magt skaffe sig Udgang.

§ 89.

Den, der udfører Forretningen, tager de fornødne Forholdsregler, for at det, der eftersøges, ikke bliver skjult eller borttaget, eller at Personen, der efterspores, ikke undslipper.

§ 90.

Der føres en Protokol over Forretningen. I den optegnes, hvad der er fundet eller beslaaet. Protokollen underskrives af de Bedkommende, der have været tilstede.

§ 91.

De fundne Gjenstande bringes uopholdelig til Dommeren. Hvad der ikke strax kan medtages, forsegles af den, der foretager Forretningen. Der tages fornødne Forholdsregler, for at det Forseglede ikke skal bortkomme.

§ 92.

De fundne Gjenstande eftersees af Dommeren, saavidt muligt i Overværelse af den, hos hvem de ere fundne. Hvad der ikke kan tjene til Sagens Oplysning, tilbageleveres. Over det, der tilbageholdes, tages en Fortegnelse i Retsprotokollen.

§ 93.

Dommeren kan paa egen Haand, eller efter Indstilling af en af Parterne, lade et Sted eller Gjenstande underkaste Syn eller Skjøn ved een eller flere af ham udnævnte Sagkyndige.

§ 94.

Dommeren angiver for de Sagkyndige, hvad de skulle undersøge, og hvilke Former de ved

Undersøgelsen skulle iagttage. Han er, saavidt muligt, selv tilstede ved Forretningen.

§ 95.

Tiden, paa hvilken Forretningen skal afholdes, meddeles den offentlige Anklager og Sigtede. De have Ret til at være tilstede, Sigtede dog kun, dersom der ikke er Fare for at lade ham forlade Fængslet. Forretningen kan i paatrængende Tilfælde udføres uden Anmeldelse for de nævnte Personer.

§ 96.

De Sagkyndige afgive en skriftlig af dem underskrevet Beretning til Dommeren.

§ 97.

Er der Anledning til at antage, at den eller de Sagkyndige have viist sig partiske eller udhygtige i Udførelsen af deres Gjerning, kan Dommeren udvælge andre Mænd til at foretage en ny Forretning.

§ 98.

Kommer Dommeren ved Anmeldelse eller Klage eller paa anden Maade til Kundskab om, at en Person pludselig er død under Omstændigheder, som vække Mistanke om, at en Forbrydelse er begaaet, eller findes et dødt Legeme med Spor af Vold, eller er Dødsarsagen ubekendt, — undersøger Dommeren snarest muligt Alt, hvad der kan lede til at opdage Dødsarsagen, og hvis en Forbrydelse maa antages at være begaaet, Gjerningsmanden.

§ 99.

Dommeren udnævner een eller flere Læger for at undersøge Liget. Har Begravelsen fundet Sted, optages Liget.

§ 100.

Dommeren er tilstede under Forretningen. Han giver, saavidt muligt, den offentlige Anklager Underretning om dens Afholdelse, dog er Anklagerens Tilstedeværelse ikke en Betingelse for, at Forretningen kan afholdes.

§ 101.

Den eller de Læger, der have foretaget Synsforretningen, afgive den beskrevne. Giver Beretningen Anledning til Tvivl, eller er den usfuldstændig, kan Dommeren lade de samme eller andre Læger optage et nyt Syn.